

KUNG BORES RIKE
EN JULKALENDER SKRIVEN AV
ANNA MARIA HEDMAN
- JULEN 2007

Kung Bores Rike – Christmas 2007

OM KUNG BORES RIKE.....	3
Kapitel 1 – Historien börjar 1 december.....	4
Kapitel 2 – Kung Bore	6
Kapitel 3 – Framme i Kung Bores rike.....	8
Kapitel 4 – Nissen Tomas	9
Kapitel 5 – Rudolf.....	10
Kapitel 6 – Passaryckarna.....	12
Kapitel 7 – Tomtekraften.....	13
Kapitel 8 – Princessmaskinen	15
Kapitel 9 – Den svarta katten.....	17
Kapitel 10 – Solbaket.....	19
Kapitel 11 – Stickade tröjor och sko i fönstret	20
Kapitel 12 – Pepparkakor och Gimpy kommer på besök	22
Kapitel 13 – Ljusets drottning och Gully Imp	25
Kapitel 14 – Karins magiska kraft	27
Kapitel 15 – Det bär iväg. Pot-scrapers licker.....	29
Kapitel 16 – Porten till landet långt bortom Bergen. Pot licker.....	31
Kapitel 17 – Kattfighten - bowl licker	33
Kapitel 18 – Kraft från mångubben – door slammer	35
Kapitel 19 – Hemma hos Gryla	37
Kapitel 20 – Befriandet – Sausage Snatcher.....	39
Kapitel 21 – Återkomsten - window pepper	42
Kapitel 22 – Prinsessan Esmeralda – Doorway sniffer.....	44
Kapitel 23 – Ruldolf görs beredd – meat hooker.....	47
Kapitel 24 – Åh Pappa! – God Jul	50

Om Kung Bores Rike

Följ med mamma, flickorna Anna och Karin på ett hejdundrande äventyr! Det här är berättelsen om när de träffar Kung Bore och får följa med till hans rike. Där finns också Tomtefar Klas, tomtemor och nissen Tomas. Här träffar de också yule-sveinarna och vad de pysslar med blir du snart varse om. I kung Bores rike finns också renen Rudolf med hans polare Kling, klapp och Klang. Allt vore frid och fröjd om inte Tant Gryla fanns. Hon är ondskan själv och bor långt bortom bergen med sina spejare Passaryckarna och sin svarta katt Lusse. Följ med på det spännande äventyret som startar 1:a december och håller på ända fram till den 24:e.

Rollista:

Mamma – författaren, Anna Maria Hedman, en svenska på 35 år som sedan 7 år är bosatt i Reykjavik, Island. Där bor hon tillsammans med B som är flickornas pappa.

Anna – mammans äldsta flicka

Karin – mammans yngsta flicka

Tomtenissen Tomas – en påhittad figur. Inspiration från amerikanska julseder. Bilden är från Getty Images

Tomtemor – En påhittad figur. Inspiration från ”Tomtarnas Hemligheter” av Rien Poortvliet.

http://sv.wikipedia.org/wiki/Rien_Poortvliet

Tomtefar Klas – en påhittad figur med inspiration av disneys syn på jultomten och den teknade filmen ”Tomtens verkstad”, som sänds i TV1 kl 15.00 varje julafton

Renen Rudolf – allas våran rudolf med röda mulen. Amerikansk sed.

Polarna Klipp, Klapp och Klang – helt påhittade figurer

Passaryckarna – en familjesägen som följt familjen i flera generationer. Det sas att de kom och tog barn. Bevisligen finns/fanns ett släkte i Ryssland vars namn är passaryckare och det var ett tjuvaktigt folk. Vad som är sägen eller sant förtäljs inte.

Tomtekräften – inspiration från Tomteland i Mora <http://www.santaworld.se>

Kalenderbilden; bakgrundsbild är ihopklipta från olika tillfällen. Huset är f.ö *Zorngården* i Mora (rekommenderas varmt att besöka) Kung Bore är hämtad från *Tomtelandet i Mora*.

Gryla – isländsk sed, tillhör julen <http://en.wikipedia.org/wiki/Gr%C3%BDla> inspiration av isländsk kultur, julkalendern trolltider, och sagan om Hans och Greta, av bröderna

Grimm http://sv.wikipedia.org/wiki/Hans_och_Greta

Den svarta katten – dels påhittad, dels sanning eftersom isländska Grýla har svart katt

Yule-sveinarna – försvenskning av det isländska namnet jólasvein, engelsk yule lads

http://en.wikipedia.org/wiki/Yule_Lads

Esmeralda – påhittad figur inspiration John Bauer http://en.wikipedia.org/wiki/John_Bauer

Hästen Princess - mammans egna islandshäst

Landet långt bortom bergen – helt påhittat men med inspiration av Astrid Lindgren och porten till

Kungsleden <http://sv.wikipedia.org/wiki/Nikkaluokta>

De flesta bilderna är privat tagna och vissa är hämtade från Getty Images. Berättelsen är inte av kommersiellt syfte utan främst att berätta för flickorna inför julen. Den är även till för dem som vill läsa, vänner och bekanta.

Kapitel 1 – Historien börjar 1 december.

Det här är historien om Anna och Karin, två flickor i ett land långt borta. Som många andra små barn bodde de tillsammans med sin mamma och sin pappa. Det tyckte så mycket om sina föräldrar men bäst av allt var nog ändå pappa. Inte för att de inte tyckte om mamma men i den här familjen var det hon som satte upp reglerna och bestämde hur saker och ting skulle vara. I alla fall vad de två flickorna skulle ha för kläder, vad de skulle äta och hur de skulle bete sig hemma och bland folk. Pappa sa aldrig så mycket utan var just den där pappan som höll sig lite i bakgrunden, som jobbade länge och mycket och som alltid hade stora kramkalaset så fort han kom hem. Han tog sig tid för de båda flickorna som alltid tjöt av förtjusning så fort han klev innanför dörren. Det var också han som alltid steg upp mitt i natten om någon av dem drömt mardrömmar eller om det var något annat de behövde. Mamma sov så hårt att hon sällan hörde flickornas vädjan... Nu låter det som att mamman var onda fen men nejdå så var det inte alls. Mamma stod trots allt för den stora tryggheten. Och även om de två flickorna inte visste vad den stora tryggheten betydde, så var de ändå innerst inne nöjda med de regler som mamman satte upp. Det ingav ett sorts lugn i den lilla familjen. Och hur mycket det betyder kommer de två flickorna bli varse om i det här äventyret.

Berättelsen utspeglar sig på den tiden av året då det är som mörkast. Ni vet då solen aldrig vill vakna förens långt in på dagen och vill helst gå och lägga sig långt innan dagen har slutat. I det lilla landet långt borta härskar då stormarna och regnet. Du vet, då du blir alldeles lortig av all lera så fort du försöker vara ute och leka om bara så för en kort stund. Det är också den tiden av året då du måste ha en massa kläder. Mamma klär de båda flickorna varje morgon i strumpbyxor, byxor, undertröjor, tröjor, ulltröjor, overol, stövlar, mössa och vantar. Det tar en evigt lång tid, tycker båda Anna och Karin, och sen är det alltid typiskt att just som mamma är klar att klä båda flickorna så måste Anna gå och kissa. Det är som att det blir någon slags kedjereaktion att kläder frambringar allt det där kisset som måste få komma ut precis just då. Mamma suckar och klär av Anna alla kläder igen. När Anna kissat klart är Karin varm. Hon vill gå ut med en gång och står och hoppar upp och ner för att försöka få tag i handtaget. Handtaget sitter för högt upp, tjuter Karin som nu är så varm att hon alldeles röd i ansiktet och frustar och pustar som jag vet inte vad. Hon sliter av sig mössan och vantarna och när hon börjar att

ta av sig overollen också förmanar mamma att vi ska inte alls ta av oss några kläder för vi ska gå ut. Systematiskt klär hon både Karin och Anna igen.

Så, nu är ni båda klädda och då går vi, säger mamma med en djup lättnads suck.

Men stopp, vänta lite här nu. Det är inte de vardagliga sysslorna hos de två flickorna som vi skulle berätta om i den här sagan utan om något magiskt. Det ska bli ett äventyr som Karin och Anna får vara med om och som gör deras ögon så stora som bara barns ögon kan bli. Något de kommer att minnas så länge de lever. Och du med, tror jag nog allt. Det här är berättelsen om när Karin och Anna träffade kung Bore och får hälsa på i hans rike. Där träffar de också yule-sveinarna. Och vad de gör blir du snart varse om. I kung Bores rike bor också Tomtefar Klas med Tomtemor och smånissen Tomas. Där bor också renen Rudolf med sina polare Klipp, Klapp och Klang. Så kommer barnen att träffa en del andra figurer också. Och det låter väl som en härlig berättelse om det inte vore för ondskan själv, Tant Gryla som bor i landet långt bortom bergen med sin svarta katt lusse med sina spejare passaryckarna. Och det fasansfulla som sätter skräck i hela riket.

Nåväl, nu startar snart äventyret. Du är väl med?

Kapitel 2 – Kung Bore

Den här morgonen stormade det värre än någonsin. Mamma sa till sin stora flicka, Anna, att vänta innanför utgången så fick hon springa ut och sätta fast Karin först i bilen. Anna tyckte inte om att bli lämnad ensam men mamma gav henne en skarp blick och hon lydde därefter order. Anna såg hur mamma stretade emot den kraftiga vinden och hur lilla Karin kippade efter andan i blåsten. Strax därefter var det Annas tur och mamma ruskade på sig och klagade över hur blöt hon redan lyckats bli av regnet. Tänk Anna, om Kung Bore ändå kunde komma på besök, sa mamma och lyfte upp henne i famnen. Det såg nästan ut som att hon bad en bön åt någon. Anna tittade förundrat mot mamma men mamma bara strök henne över kinden och log. Anna visste inte vem kung Bore och skulle just till att fråga då mamma tar sats och springer ut i regnet. Båda två får de kämpa emot det piskade regnet.

Mamma huttrade och sa att det här måste vara den mörkaste och dystraste morgonen på mycket länge. Mer hann hon inte säga då det plötsligt hördes ett fruktansvärt oväsen. Ett kraftigt dån och det gnisslade, brakade och det tjöt oinnerligt i öronen på dem alla tre. Bilen hade stannat tvärt till följt av ett stort moln av rök. Karin och Anna börjar hosta. Sen blir det tyst. Och svart.

Plötsligt ser Mamma, Anna och Karin ett skarpt ljussken. Det är så skarpt att alla tre höjer handen emot det och de måste kisa med ögonen för att överhuvudtaget kunna se någonting. Ut ur ljusskenet stiger en vitklädd man med långt vitt skägg och som har en vitprydd krona på huvudet. Mamma vänder sig om och tar de båda flickornas händer. Var inte rädda flickor, jag är Kung Bore och skall ta er till mitt rike, säger den vite mannen. Mamma tar tag i Kung Bores utsträckta hand och han drar dem alla tre till sig och bäddar ner dem under en mjuk och varm fäll i sin släde. Mamma trycker sina flickor tätt intill sig och viskar till dem att inte vara oroliga och att de ska hålla sig lugna. Allt kommer gå bra, säger hon och kysser dem på vardera kinden. Kung Bore ger kommando till sina renar och färdens bär iväg i den mörka morgonen.

I flera dagar färdas de. I alla fall känns det som det, tycker Anna och Karin, men efter en lång väntan ser de långt bort i skyn en liten dal omringat med vitklädda höga berg. Där ligger flera hus som lyser så där riktigt varmt och hemtrevligt. Kung Bore styr släden mot dalen och saktar sedan in framför ett av husen. Han vänder sig om mot dem och nickar.

Då är ni framme varsegoda och stig på, säger han med sin mörka stämma.

Kapitel 3 – Framme i Kung Bores rike

Kung Bore, som har fört mamma, Anna och Karin till sitt rike, öppnar dörren försiktigt på glänt och släpper in dem i stugvärmén. Ni måste vara trötta och frusna efter resan, hör de en röst där inne säga, jag har gjort iordning bastun till er. Det ligger ett par handdukar på bänken till höger och bastun är till vänster. Varsegoda att ta er ett bad. Mamma klär av både Anna och Karin och räcker dem varsin handduk. Den är stor, mjuk och doftar gudomligt. Bastun är helt inredd i trä och är precis så där lagomt varm. På bänkarna ligger björk-kvistar och mamma, som är en van bastubadare, slår sig lite lätt på rygg och ben men riset. När de kommer ut ur bastun står det framställt prickikorvsmörgåsar och mjölk och alla tre äter med god aptit. Efter maten gäspar båda flickorna och lägger sig ner på de skinfällor som är utlagt på bordet. Mamma lägger sig brevid flickorna och det tar inte lång stund förrän alla tre sover djupt och gott.

Kapitel 4 – Nissen Tomas

De måste ha sovit en bra stund för rätt vad det är vaknar de av att en pojke försiktigt puttar dem i sidan. Mamma, Anna och Karin gnider sina ögon och sträcker på sig. När pojken får ögonkontakt med flickorna säger han att han heter Tomas och är en av tomtenissarna. Mamma berättar för Tomas vad som hänt och presenterar sedan Anna och Karin. Tomas viftar med ena handen och berättar att allt det där vet han redan. Här har ni lite nya kläder förresten, fortsätter han och räcker över dem till mamma. Mamma skulle precis säga något då hon med häpnad ser hur små de har blivit. Och vilka konstiga propotioner. Benen och armarna är korta men kroppen är stor och likaså huvudena. Tomas fnissar. Jasså, han berättade inte det. Ni har anpassats till vår värld nu. Kom ska jag visa er runt.

Mamma, Anna och Karin visas in till storstugan och när de kliver in i rummet slås de av en den ljuvligaste doften man kan tänka sig av nybakade kanelbullar. Goddag mina vänner, säger kvinnan som står vid spisen, kom och sätt er så ska ni få varma bullar med mjölk. Efter många bullar och mycket mjölk presenterar sig gumman som Tomtemor i huset. Det är hon som ser till gården och hushållet, att Tomtefar och alla nissarna får sin gröt var dag. Tomtefar, som heter Klas, har en verkstad lite längre bort, där han tillbringar alla årets dagar och gör julklappar. Utom en dag förstås, fyller Tomas in. Det är den dagen då han åker runt med julklapparna till alla barn.

Tomas, säger Tomtemor plötsligt. Skulle du inte kunna visa våra vänner runt här på gården? Absolut, svarar han och är på benen i ett huj. Det var det här han suttit och väntat på i evigheter. Men du vet vad du ska se upp för, viskar Tomtemor och tittar djupt på Tomas. Tänk på att det finns öron överallt...

Kapitel 5 – Rudolf

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har fått blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. När vi nu träffar dem igen är de på väg ut för att se sig omkring på gården.

Vad menade hon med att öron överallt? Tomas håller upp ett finger för munnen och väser sssss.... jag ska berätta sen. Landskapet runtomkring dem är täckt med den vackraste och vitaste snön du kan tänka dig och alla hus är inbäddade ett tjockt vitt täcke. Tomas tar täten och styr riktningen mot den närliggande ladan för att visa dem djuren.

När de närmar sig ladan hör de plötsligt någon som rappar:

Hejsan, hejsan det är jag som är renen – renen

Rudolf, Rudolf, Rudolf är hans namn – namn

Mulen lyser röd, så i mörkret kan lysa – lysa...

Flickornas ögon blir stora och de tar tag i mammans hand. Va inte rädsla flickor, svarar Tomas som om han hade ögon i nacken. Det är bara renen Rudolf och hans polare Klipp, Klapp och Klang som sjunger. Rudolf det är tomtefars bästa ren och det är han som leder honom till alla barnen. Mamma, tror du Rudolf vet vart vi bor, frågar Karin. Tomas fnissar, klart han vet. Han vet vart alla barnen bor.

Då Rudolf får syn på barnen spexar de än mera och flickorna klappar händerna av förtjusning. När sången tystnar säger polaren Klang: Tror ni att julgransprynader växer på träd... ? Klipp är inte sen att svara och drar ner en stor skylt som hänger ihoprullad på väggen. Yep, klart det gör det. Så skrattar alla renarna så det kiknar i magen på dem.

När de lyssnat klart på Rudolf och hans polare går de längre in i ladan och får då se gårdens lamm. Määäää, säger flickona i kör och böjer sig ner för kunna stryka den ulliga pälsen på ett av lammen. Det här är Tomtemors fortsätter Tomas. Hon gör enormt goa och varma tröjor till oss nissar och sockor till Tomtefar. Nu när det är som mörkast är de inomhus i ladan men när det våras släpps de ut och får gå och beta fritt bland bergen. I alla fall kunde de göra det, säger Tomas sorgset och fortsätter berätta att sedan en lång tid har de inte varit annat än inne. Både Anna och Karin känner till fårhantering mycket väl eftersom de varit med farfar i både vallningen och sorteringen. Fåren går fritt uppe bland bergen hela sommaren och vallas in och sorteras på hösten. När flickorna öppnar munnen för att fråga varför täpper Tomas igen munnen på dem och säger istället: Kom ska vi titta på hästarna. Flickorna hoppar högt av förtjusning och springer i förväg in till nästa sektion. De tvärnitar och utbrister ett högt åhhhhh varpå de ropar. Mamma, mamma titta här!! Mamma går in till flickorna och även hon häpnas av den otroligt vackra hästen. Jo, det här är Princess säger Tomas och stryker henne över mulen. Det är vår absolut vackraste häst. Men tyvärr är det också vår sorgsnaste. Nu börjar även mamma bli riktigt nyfiken på alla dessa gåtor och nu nickar Tomas och viftar till dem att följa än längre in i ladan. Han sätter sig ner i höet och ger tecken till mamma och flickorna att göra lika dant.

Nu ska ni få höra viskar han...

Kapitel 6 – Passaryckarna

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. När vi nu träffar dem igen är de på väg ut för att se sig omkring på gården. Men det är något som inte stämmer. Först vill Tomas inte berätta någonting men idagens avsnitt verkar det som att han ändå kommer att göra det.

Nu ska ni få höra viskar han...men ni måste lova att sitta helt tysta under tiden. Han vrider huvudet fram och tillbaka som om han ville vara säker på att ingen annan fanns i närheten.

Mamma och flickorna sitter helt tysta och lyssnar på när Tomas berättar om lammen och fåren som varje vår fick komma ut och gå fritt och beta bland det frodiga gräset uppe i bergen och hur den sagolika hästen Princess flöt fram i sin flygande gång över ängarna. Princess ägdes av Esmeralda, gårdens enda flicka, som var så vacker med sitt långa gyllenfärgade lockiga hår och med en hy mjukast och lenaste än något annat rosenblad. Men vart är Esmeralda nu, frågar Karin helt plötsligt. Jo, det just det som är så hemskt. Det är passaryckarna som tagit henne, säger Tomas tvärt och just som han säger det går en iskall vindil genom ladan och både mamma och flickorna huttrar till av kyla. Passaryckarna, förstår ni är spejare som springer omkring i skogen och rövar bort barn på uppdrag av Tant Gryla. Och vad hon gör med barnen är det ingen som vet. Esmeralda bortrövades på dagen för flera år sedan och sedan dess har ingen sett henne. Säggen säger att en idag kan Princess höra sin mattes skrattande röst och då gnäggjar hon ett högt och hjärtskärande skri. Ingen har sedan den dagen fått rida på Princess och hon har stått där i sitt hörn sedan dess.

Men varför är det ingen som försökt leta reda på henne då, undrar Anna med nästan gråten i halsen. Å nej, det är ingen som vågar. Passaryckarna finns överallt och även här är jag inte ens säker på att vi är ensamma. Det är nog så tragiskt att Esmeralda är borta. Om inte... Tomas avbryter det han tänkte säga och istället reser han sig upp och tycker minsann att nu går vi tillbaka till Tomtemor. Hon har säkert gjort mat till oss.

Kapitel 7 – Tomtekraften

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. När vi nu träffar dem igen har de precis fått värmade tomtegröt och är mätta och belåtna. Nu ska de få göra sitt första besök i Tomtefars verkstad.

Överallt står det stora maskiner och det kryllar omkring små nissar som flitigt och ivrigt göra alla sina sysslor. Mamma hade stannat kvar inne hos Tomtemor för hon skulle få lära sig att sticka de där varma och goa tröjorna som Tomas tidigare berättat om. Här går nu flickorna Anna och Karin tillsammans med Tomas och storögt bevakar de små nissarna som virvlar runt omkring dem. De går längs en lång korridor tills de kommer fram till en stor brun port. Här är Tomtefars kontor, säger Tomas och om ni ursäktar så har jag ett ärende att göra. Tomtefar vet om att ni kommer så det är bara att kliva in.

Tomtefar sitter i sin stol bakom ett jättestort skrivbord. Anna och Karin hade aldrig sett så stort skrivbord någonsin. När Tomtefar förstår att de båda flickorna kommit in i rummet stiger han ur stolen och böjer sig ner och lyfter upp dem i famnen. Därefter går han bort till den stora fotöljen och sätter flickorna på vardera knäet. Minstingen Karin har som vanligt svårt att hålla tyst och presenterar sig artigt som Karin och pekar sedan på Anna och säger Anna. Tomtefar skrattar så han guppar och det är nästan så att flickorna trillar ner av allt guppande.

När han skrattat färdigt blir han plötsligt allvarlig och säger: Nu ska ni få lära er hur man får tomtekraften. Flickorna blir gravallvarliga och väntar spánt på vad Tomtefar ska säga till dem.

- 1. Först och främst ska ni väna om naturen.** Vet du hur du gör då säger Tomtefar och vänder blicken mot Anna. Hon vet inte riktigt vad Tomtefar menar men svarar så som mamma alltid säger till henne. Inte skräpa ner i naturen säger hon så

- till sist. Duktigt, svarar Tomtefar. Naturen är en gåva från Kung Bore som vi måste vårda väl och med stor omsorg.
2. **Så ska ni väna om varandra.** Hur gör man då, frågar han nu till Karin. Karin som fortfarande inte talar så bra än lägger huvudet på sned sen svarar hon Karin krama Anna. Tomtefar skratt och tillägger. Just det kramar är mycket bättre än hårda nävar. Och det gäller att vara snäll till alla vart de än befinner sig.
 3. **Så ska ni väna om alla djuren.** Det vet jag hur du gör svarar Anna ivrigt som redan som riktigt liten följt med mamma och pappa till stallet. Du ska se till att de har mat och vatten och att de får någon slags frihet trots att vi använder dem. Du ska klappa dem och se till att de är rena och fina. Alldeles riktigt svarar Tomtefar
 4. **Använda sin fantasi och le"**Glöm aldrig bort att använda er fantasi, sluta aldrig att drömma och kom ihåg att magin finns överallt runt er om ni bara har ögon för den."
 5. **Tro på sig själv. Det här är det viktigaste av allt säger han och klappar nu Anna och Karin på huvudet.**

Han sätter ner dem på golvet och öppnar sedan ett träskåp som sitter på väggen. Han vinkar till flickorna att stiga upp på pallen. Inne i träskåpet finns en glaskula. Tomtefar räcker Anna ett vitt trollspö och ber henne att stäcka det mot glaskulan. Anna gör som hon blir tillsagt och ögonen blir större än tefat när hon ser hur det börjar spraka och strömma eldstrålar runt omkring glaskulan. Så är det Karins tur och även hon får samma resultat. Tomtefar skrattar och säger. Sedär, nu har ni båda två fått den magiska tomtekraften.

Kapitel 8 – Princessmaskinen

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har precis fått tomtkraften vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. När vi nu träffar dem igen har de precis kommit ut ur Tomtefars kontor.

Tomas hade medvetet lämnat flickorna ensamma inne hos Tomtefar. Inte för att han inte ville vara med men eftersom han visste hur viktigt det var att flickorna fick kraften ville han inte på något sätt störa dem. Han hoppades så att flickorna hade kommit hit för det uppdrag de var utvalda till att göra. Så fort dörren öppnades igen hoppade Tomas fram ur sin vrå och tog de båda flickornas händer. Kom, nu ska jag visa er maskinerna som tillverkar alla leksaker. Flickorna hoppade jämfota av förtjusning och ville först se docktillverkningen och sen princessavdelningen. Karin, som mest var intresserad av dockor sprang iföreväg och tvärnitade en bit längre bort. När Tomas och Anna närmade sig henne hörde de hur hon suckade av förtvivlan. Men kära nån, vad står på undrade Tomas. Jag kom just på att min docka ligger kvar i bilen och nu tjöt Karin ordentligt. Tomas undrade lugnt hur dockan såg ut och Karin gjorde ett tappert försök för att beskriva henne. Tomas log och försvann för ett ögonblick inåt maskinen. När han kom tillbaka hade han en docka i famnen. Här, sa han, den duger väl kanske så länge och överräckte dockan till Karin. Karin log och kramade dockan hårt, hårt. Ja, den ser exakt ut som den jag har. Tomas blinkade till Anna och nu ville hon gå vidare till princessavdelningen. Anna sprang först med en evig fart och Karin var inte sen att hänga på och ropade att hon ville också minsann vara pinessa. Det betydde förstås Princessa, men Karin pratade inte så bra än, om ni kommer ihåg. Väl framme vid princess avdelningen var det Annas tur att sucka och pusta. Alla hennes princess-saker låg kvar hemma. Ännu en gång försvann Tomas in mot maskinen och kom tillbaka med famnen full av princess-

saker. Anna sa åh, och hon sa nämen och så sa hon åhhh en gång till. Hon satte på sig den fina princess-klänningen, tiaran, halsbandet, öronhängena, ringen och sen snurrade hon runt med armarna rakt ut. Jag är en prinsessa, ropade hon högt och tydligt. Karin tittade på sin syster och gjorde lika dant. Pincessa, utropar hon och klapar sedan händerna av förtjusning. Så stannar de tvärt och blir helt plötsligt gravallvarliga och vänder sig till Tomas och frågar: Vart är pappa? Det hade de båda flickorna inte ägnat en sekund åt att tänka på förrens nu. Tomas tog deras händer och sa att nu är det nog dags att gå tillbaka till mamma i storstugan.

Kapitel 9 – Den svarta katten

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. När vi nu träffar dem igen är de på väg tillbaka till mamma i storstugan.

Det hade börjat skymma och nu manade Tomas på flickorna att gå så fort de någonsin kunde. Varför då undrade flickorna i kör men det ville inte Tomas svara på. Han puttade dem istället i ryggen för att gå vidare och nu såg han riktigt orolig ut. Plötsligt stannar han. Jag visste det viskar han och håller nu än hårdare i flickornas händer. Nu springer Tomas och både Anna och Karin har svårt att hänga med i hans tempo. Till slut var de framme vid farstun på storstugan och Tomas öppnar dörren hastigt och drar in flickorna. Nej, nu får du minsann berätta vad som försigår, säger Anna barskt och nu ser hon att Tomas har tårar i ögonen.

Ja, ni har rätt säger han och nu går han fram till mamma som sitter vid bordet och sticker på tröjan som Tomtemor precis lärt henne hur hon ska göra. Kom flickor, säger han och nu sätter sig även Tomtemor ner vid bordet. Så börjar Tomas berätta.

Ni har hört om Passaryckarna som har rövat bort Esmeralda till Tant Gryla för flera år sedan och sedan dess har ingen sett till henne. Och ni undrade varför ingen försökt ta sig bortom bergen och jag svarade då inte riktigt sanningsenligt. Det är nämligen så att Tant Gryla har en svart katt som heter Lusse och han vaktar porten till landet långt bortom bergen och den katten är så stor och hemska att den skulle kunna äta upp oss på fem röda sekunder. Det finns dock en sägen som säger att det ska komma två människobarn, två flickor, som en dag kommer att besegra den svarta katten och kan på så sätt befria Esmeralda från Tant Grylas klor. Båda flickorna har tyst suttit och lyssnat på Tomas berättelse och deras ögon blev större och större allt eftersom Tomas berättat. Men vi är så

små, säger Anna, inte kan vi besegra någon stor katt. Kisha, säger Karin, som om hon förstod vad det är hon måste göra. Det är just det, fortsätter Tomas, att Karin här har en speciell gåva och tillsammans med tomtkraften är hon den enda som kan besegra den svarta katten. Och vad ska jag göra då undrade Anna. Du är den stora och den starka och det kommer att behövas för att få upp de portar som gränsar mellan Kung Bores Rike och landet långt bortom bergen. Anna och Karin tar nu mammas hand och är sedan tysta en lång stund. Sen tittar de på varandra och sen på Tomas.

Ok, vi gör det, svarar de i kör.

Kapitel 10 – Solbaket

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. I föregående avsnitt fick flickorna den verkliga förklaringen om varför ingen gett sig an att försöka befria Esmeralda från Tant Grylas grepp. Om den fasansfulla svarta katten som vaktar portarna till Grylas rike. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – men vet de verkligen vad de ger sig in på?

När Tomas förstått att flickorna är villiga att göra det uppdrag som de var hitkallade för kunde han inte sitta still längre. Han dansade och hoppade runt i storstugan samtidigt som han tjöt av lycka. Ja, han var så just så där glad som någon kan bli när denne nåtts av ett glädjebesked.

Nu ska vi inte ta ut något i förväg, sa Tomtemor tvärt och bad Tomas att sätta sig ner igen. Du vet lika väl som jag att vissa förberedelser måste göras innan flickorna ger sig iväg. Både Anna och Karin hade suttit tysta under Tomas glädjeskutt men nu tar de sig ton och frågar om mamma får följa med. Jodå, hon kan följa er en bit på vägen. Och det kan ni behöva sen fyller Tomas i – Fast den sista biten måste ni gå själva. Landet bortom bergen har en viss magisk kraft och endast flickor med tomtekraften klarar av att stå emot kraften.

Mamma, som inte sagt någonting på hela tiden, frågar nu Tomtemor vilka förberedelser som måste göras. Tomtemor förklarar att flickorna besitter sin beskärda del av kraft självmant . Det är därför ni kallade hit från början. Den har nu förstärks genom

tomtekraften och det återstår bara ett par pusselbitar för att kraften ska bli fulländad. Först måste vi göra stora solbaket. Jag har förberett allting så vi sätter igång nu med detsamma. Tomtemor dirigerade med van hand vad mamma och flickorna skulle göra och ut från den solgula degen formades stora katter och russin sattes dit som ögon. Karin som var så förtjust i russin stoppade dem hellre i munnen än på katterna. Och när mamma upptäckte sin lilla flicka förmanade hon henne att inte äta för många. Det kan ge magvärk och det är det sista ni behöver inför den stora färden till landet långt bortom bergen. När solbaket var klart satte de sig ner och pustade. Det var jobbigt att baka. Nu har ni varit duktiga berömde Tomtemor flickorna och räckte dem ett par solgula katter. Tomtemor sjunger sedan sakta:

Sol, sol när ska du stiga? Högt högt över landet långt bortom bergen. Ge oss styrka och mod och våra hjärtan ska öppnas för dig. Sol sol hör vår bön.

Ät dem här så har ni förstärkt er kraft än mer. Flickorna åt av förtjusning och drack kall god mjölk till.

Kapitel 11 – Stickade tröjor och sko i fönstret

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. I föregående avsnitt fick flickorna den verkliga förklaringen om varför ingen gett sig an att försöka befria Esmeralda från Tant Grylas grepp. Om den fasansfulla svarta katten Lusse som vaktar portarna till Grylas rike. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – men vet de verkligen

vad de ger sig in på? Det är några saker de måste klara av före de kan ge sig i väg och i senaste avsnittet berättades om det stora solbaket som ska ge dem solens kraft.

Tomas och flickorna hade begett sig ner till renen Rudolf och hans polare Klipp, Klapp och Klang och även denna gång rappades det för fullt. Flickorna släpper loss och dansar funky och var så inne i sitt dansade att de inte hörde när mamma och Tomtemor kallade på dem. De fick ropa många gånger och till slut förstod de att det var dags att gå tillbaka.

När de väl var tillbaka i storstugan räcker Tomtemor Anna och Karin varsin stickad tröja. De här kommer att vara väl till pass, säger hon och försätter att förklara att de kommer att ge dem värme när de behöver det som bäst och de kommer att hålla emot vätan, elden och färgerna gör er osynliga om natten. Då måste ni se till att vila ordentligt. Ni har fått kraften men den får inte gå på sparlåga eller ta slut. Och den laddas enbart genom att ni vilar och sover de timmar ni normalt gör. Mamma, Anna och Karin provar tröjorna och fnissar åt att de ser lika dana ut.

Därefter överräcker Tomtemor var sin sko till mamma och flickorna. De ser förundrat på skorna men nu fyller Tomas in. Vi får inte göra Passaryckarna misstänksamma och som ni vet finns de överallt. Och de vet att från och med idag skall alla ställa en sko i fönstret. Och gör det inte så förstår de vad som är på gång. Vänta lite här nu, säger mamma och fortsätter vaddå sko och varför ska den vara i fönstret. Ahhh, ni känner inte till Yule-sveinarna?

Jo förstår ni om Tant Gryla är onskan själv så är hennes barn Yule-sveinarna den exakta motsatsen. Om ni gör som de vill förstås. Från och med i morgon kommer de ner från landet bortom bergen en efter en och ser efter att alla är snälla, äter sin mat ordentligt och går och sover i rätt tid. Följer du dessa regler kommer Yule-sveinen att lägga en present i skon. Men om du inte följer reglerna får du en potatis. Det kommer väl bli många potatisar då konstaterar Anna eftersom vi ska ge oss iväg. Nu fnissar Tomas och drar iväg med dem till nästa rum. Inne i rummet finns en jättestor dator och det blinkar och piper överallt. Här ska ni få se säger Tomas och visar sedan hur han har programerat ett virtuellt dataspel av Anna och Karin. Det ser precis ut som att flickorna går omkring i rummet fast de står helt stilla. De här kommer att fungera perfekt när ni har gett er iväg. De två första kommer ni förstås att träffa eftersom ni inte kan ge er iväg förens ljusets drottning varit här.

Ljusets drottning vem är det?

Kapitel 12 – Pepparkakor och Gimpy kommer på besök

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. I föregående avsnitt fick flickorna den verkliga förklaringen om varför ingen gett sig an att försöka befria Esmeralda från Tant Grylas grepp. Om den fasansfulla svarta katten Lusse som vaktar portarna till Grylas rike. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – men vet de verkligen vad de ger sig in på? Det är några saker de måste klara av före de kan ge sig i väg. Solbaket är avklarat och de har satt en sko i fönstret för att hälsa yule-sveinarna välkomna.

Denna morgonen vaknade flickorna av ett tisslande och tasslande i väggarna:

”Gimpy den förste, är stel som ett träd, han sniker in till ladan och lurar på fåren. Han ville dricka deras mjölk men då springer de sin väg och eftersom han har träben hann han inte med...”

Flickorna sätter sig upp och ser sedan efter om något har lagts i din sko. De rusar ut i storstugan och tjuvar av förtjusning att de visst hade fått en present i skon. Mamma ler och stryker flickorna över håret. Ja, där ser ni, det lönar sig att vara snälla. Flickorna sätter sig på fällen framför den öppna spisen och öppnar nu försiktigt paketet. Karin fick en visselpipa som hon testar på en gång. Det hörs inget ur den, klagar hon och då säger Tomas att den här kommer hon ha användning för längre fram. Hur den fungerar kommer hon bli varse om säger han och blinkar med ena ögat. Anna fick ett långt spö och viftar vant med det framför sig. Ingenting händer. Det här är önsknigarnas spö och även det här kommer du få användning för. Ta hand om det väl, säger Tomas.

Varsegoda och kom och ät er frukost ropar Tomtemor ifrån matbordet. Flickorna rusar upp och äter snällt upp sin risgrynsgröt. När de är klara vänder de sig till Tomas och frågar vad de ska hitta på att göra idag. Ska vi gå och hälsa på Rudolf och hans polare? Nu är bråd tid kommen, avbryter Tomtemor som påminner om morgondagen då Ljusets drottning skall anlända. Vi har ingen tid att förlora och överrätter ett par kavlar till flickorna. Ni får baka pepparkakor medans jag och mamma gör solbrygden. Flickorna hoppar jämfota av förtjusning för pepparkakor det gillar de. Mamma och Tomtemor arbetar i köket med solbrygden som de ska bjuda Ljusets drottning på i morgon.

När flickorna kavlat ut all deg och gjort både gummor, gubbar, hästar och grisar är de ganska trötta. Det är jobbigt att baka, pustar Karin. Mmm, och mätt i magen blir man också fortsätter Anna som har stoppat åtminstone en tredjedel av degen i magen.

Till kvällen sätter sig alla ner på skinnfällan framför den öppna spisen. Tomtemor har gett dem både utav solbrödet, pepparkakan och mamma och Tomtemor smuttar på

solbrygden. Den är inget för små flickor säger mamma som nu börjat bli rosenröd om kinderna från den varma drycken. Elden sprakar hemtrevligt och det känns bra att vara inne i stugvärmen. Utanför visar Kung Bore sin makt och det både tjuter och viner utanför och det snöar rejält. Tomtemor förklarar att ljusets drottning är på intågande och hon vill ha mycket snö omkring sig. Hon anländer tidigt i morgon bitti så det är bäst vi går och lägger oss tidigt.

Kapitel 13 – Ljusets drottning och Gully Imp

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intilliggande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. I föregående avsnitt gjordes den sista förberedelsen för att ta emot ljusets drottning. De fick också träffa den första yule-sveinen.

Även denna morgon vaknade flickorna av ett evigt tisslande och tasslande bland väggarna:

”Gully Imp var den andra Han med sitt gråa hår. Han kröp ner från berget till korna och gömde sig i spiltan. Han stal mjölken medans pigan hade samtal med drängen...”

De tittade i skorna och jodå där låg var sitt fint inslaget paket i de vardera skorna. Flickorna öppnade paketen men blev inte riktigt lika förtjusna idag. I paketen låg nämligen luvor. Grå stickade luvor som såg ut mer eller mindre ut som en disktrasa.

Mamma förklarade för dem att de här kommer säkert väl till pass när vi nu ska ge oss i väg snart.

Mer hann de inte säga förens de blev avbrutna av den vackraste sången de någonsin hört. Ljusets drottning hade anlänt. Mamma och flickorna tog på sig ytterkläderna och rusade ut på farstubron. Där står en vacker flicka med långt svart hår och en hy vit som snö. Med hög klar stämma sjunger hon:

*”Natten går tunga fjät
rund gård och stuva;
kring jord, som sol förlät,
skuggorna ruva.
Då i vårt mörka hus,
stiger med tända ljus,
Sankta Lucia, Sankta Lucia.*

*Natten går stor och stum
nu hörs dess vingar
i alla tysta rum
sus som av vingar.
Se, på vår tröskel står
vitklädd med ljus i hår
Sankta Lucia, Sankta Lucia.*

*Mörkret ska flykta snart
ur jordens dalar
så hon ett underbart
ord till oss talar.
Dagen ska åter ny
stiga ur rosig sky
Sankta Lucia, Sankta Lucia”*

Nu har även Tomtemor och Tomas kommit ut på bron och de överlämnar solbröd, pepparkaka och solbrygd till flickan som niger vackert till tack. Likt en älva svävar hon fram, lägger sin hand på Anna och Karins huvud och försvinner sedan bort i skyn.

Plötsligt ryser de till. Nu är det inte långt kvar tills de ska ge sig iväg.

Kapitel 14 – Karins magiska kraft

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. I föregående avsnitt tog de emot välsignelsen och kraften från ljusets drottning . De fick också träffa den andra yule-sveinen.

Den här morgonen vaknar mamma och flickorna ovanligt tidigt. Som om de både var spända och nervösa inför den kommande färden. Anna och Karin hörde när den tredje yule-sveinen kom och han tisslade precis som de två andra:

” Itty Bitty, den korte, hette så den tredje. När möjlighet fanns stal han sig en stekpanna. Han sprang iväg och stal mat lite här och var.”

Efter frukost kunde flickorna inte bärga sig längre utan sa nu i kör till Tomas. Är det idag vi ska ge oss i väg. Nja, jag har en sak till jag vill kolla. I morgon ska ni få ge er iväg, lovade han. Först ska Karin specialtränas inför mötet med den svarta katten. När Karin hörde det talades om katt svarade hon ”Kisha” och slog ihop händerna. Han bad de båda flickorna att följa med honom ut till ladån där de skulle träffa gårdens katt. Nu var den här katten så mycket mindre och förstås mycket snällare. Men det var ändå en god start, ansåg Tomas.

Kung Bore hade arbetat rejält inför ljusets drottningens ankomst att de fick pulsa genom den nyfallna snön. Karin som var så liten försvann nästan så Tomas fick bära henne sista biten till ladån. Han hjälpte dem att borsta av snön från deras kläder och förde dem sedan till en annan del av ladån. Här hade de aldrig varit för ut och det lilla rummet spred en varm känsla. På en fäll i ena hörnet låg en randig katt och sov. Det här är Misha, säger Tomas och när katten hörde sitt namn slog hon upp ögonen och jamade. Kisha, utropar Karin och går fram till katten och lägger sig på knä. Hon stryker katten över ryggen och katten börjar direkt att spinna. Du ser, säger Tomas till Anna, din syster har en speciell kraft som gör alla katter lugna. Karin lägger huvudet på sned och vid samma ögonblick vänder sig katten på rygg. Karin stryker katten än en gång över ryggen som nu spinner så högt att det nästan ekar inne i det lilla rummet. Karin lyfter upp handen och vips ställer sig katten på bakbenen. Hon tar ner handen igen och då går katten fram till henne och stryker sig tätt intill hennes sida. Sedan sätter sig katten, lyfter upp ena tassan och hälsar dresserat på Karin. Hon får den godisbit som Tomas tidigare gett till Karin. Därefter pekar Karin med handen mot fällen och katten går och lägger sig.

De beger sig tillbaka till storstugan och där sitter mamma med Tomtemor. De har en stor karta framför sig. Tomtemor har stakat ut deras färd och punktats in de eventuella faror och fällor som de troligtvis kommer att stöta på under färdens gång. Mamma vänder sig till flickorna och frågar: Är ni redo?

Kapitel 15 – Det bär iväg. Pot-scaper licker

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtkraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin fick i senaste avsnittet träna sin speciella kraft mot gården katt. Yule-sveninen nr 3 har också anlänt.

Nu stod de startklara mamma och flickorna. De hade fått varsin ryggsäck och alla tre var varmt klädda i de stickade tröjorna och luvorna. De sa adjö till Tomtemor och Tomas och började sedan gå i den riktning som Tomtemor ritat ut åt dem på kartan. Det var jobbigt att gå i den tunga snön så de fick stanna ofta. Karin som inte är så stor fick ofta sitta på mamas axlar och hon tjöt av lycka då mamma hoppade till och lekte häst. Anna sprang efter och verkade inte det minsta trött.

När de gått en bra bit såg de en liten stuga synas i horisonten. Vi går dit och se om vi kan äta lite mat. Väl framme knackade mamma på porten och en gammal kvinna öppnade. Jag visste att ni skulle komma skrockar kvinnan och välsingnar dem att äntligen var mamma och flickorna här. Den gamla kvinnan berättar hur mycket hon har längtat efter den här dagen och att det viskats länge om att snart skulle de vara här. Mamman och flickorna som skulle besegra det onda.

Inne hos den gamla kvinnan var det litet och mörkt. Mitt i rummet fanns en öppen eld som det hängde en stor gryta över. Det puttrade och fräste ur grytan och kvinnan

berättade att hon har nylagad soppa att bjuda på. Både mamma och flickorna tyckte det smakade förträffligt med lite varm soppa och med tanke på kylan därute var de nöjda med att få komma in i stugvärmerna och värma sig lite.

Plötsligt tisslade och tasslade det bland väggarna. Det var den fjärde yule-sveinen som kom på besök.

Den fjärde, Potskrapper licker, var en mycket mager yule-svein. Och han blev mycket glad då kocken gick iväg. Då sprang han fortare än blixten och tog tag i slevan. Han höll den fast med båda händerna eftersom den var emellanåt kanske hal...

Efter maten tackade mamma och flickorna för sig och fortsatte sin vandring. Det var fortfarande mitt på dagen och solen lyste fantastiskt vackert bland de vitklädda grantopparna. Anna tyckte att de skulle sjunga en sång. Ja utbrast Karin – om kokodillen. Mamma skrattade och började sedan tralla: ”Nyss så träffade jag en krokodil som körde runt i en bil. Han var rätt tjock och fet och blåste i en trumpet. Men bilen var för trång och svansen var för lång. Så den fick ligga på ett flak därbak.” De sjöng den flera gånger tills mamma helt plötsligt stannade. Sen vände hon sig emot flickorna och pekade.

Ser ni – därborta är porten. Porten som leder till landet långt bortom bergen. Där finns Lusse, den svarta katten och när vi kommit förbi honom kan jag inte följa er längre. Det ska finnas en liten stuga strax intill. Vi slår läger där i kväll och jag lovar att stanna kvar och vänta på er tills ni är tillbaka igen.

Kapitel 16 – Porten till landet långt bortom Bergen. Pot licker

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin har fått tränas i sin speciella kraft. Nu har de gett sig iväg och börjar så smått närma sig porten. Därefter får flickorna gå själva.

De hittade så småningom den lilla stugan som låg strax brevid porten till landet långt bortom bergen. Det brann redan en eld i spisen och stugan var så där lagomt varm och inbjudande. Mamma och flickorna tog av sig ytterkläderna och slog sig ner på fällan som låg på golvet intill den öppna spisen. De tog fram sin matsäck som Tomtemor gjort iordning till dem och efter maten kände de sig riktigt sömniga och snart sov de alla tre en djup sömn. De hade inte märkt något av den skugga som följt dem på avstånd hela tiden under deras vandring och som nu stod på lur utanför huset...

Tidigt nästa morgon tisslades det iväggarna. Det var Potlicker, den femte yule-sveinen som var i antågande. Han viskade:

” Jag är Pot-Licker, den femte, Och jag är sådär lagomt knepigt cool. Medans barnen pysslar bankar jag på dess dörr men när de rusar fram för att se jag rusar iväg mot grytorna och tar mig en måltid.”

Efter frukost började mamma och flickorna den sista biten mot porten. Nu såg de den allt tydligare och det tog inte lång tid förrän porten låg framför deras fötter. Mamma böjde sig ner och kramade om sina flickor och sa till dem att vad som än händer så var modiga. Ni har kraften inom er och jag ska sitta här borta i stugan och vänta på er. Allt kommer att gå bra, säger hon betryggande. Flickorna tar varandras händer och fortsätter modigt framåt.

Plötsligt stannar flickorna. Vad är det för skugga som syns där borta? De börjar gå allt fortare men skuggan blir allt tydligare. Det måste vara Passaryckarna påpekar Anna till Karin och nu måste vi skynda oss. Har vi kommit så här långt får inte någon elak passaryckare stoppa oss. De börjar småspringa och nu hör de allt tydligare hur passaryckarna är dem i hämlarna. Flickorna tvärnitar och framför dem står en fruktansvärt ful och liten man. Du får inte ta oss, ryter Anna till mannen som flinar elakt mot dem. Jasså, ni har kommit nu. Jo, jag har allt hört rykten om det och nu ska jag ta er till Tant Gryla. Nej det ska du inte alls och så kom Anna på sitt spö hon fick i skon första morgonen som Yule-Sveinarna kommit ner från landet långt bortom bergen. Hon lyfter spöet högt och viftar det mot Passaryckaren. Och kan ni tro med en vips bleknar Passaryckaren och försvinner. Där hade vi tur sa Karin och så gick de in genom porten.

Kapitel 17 – Kattfighten - bowl licker

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin har fått tränas i sin speciella kraft. Nu har de gett sig iväg och börjar så smått närma sig porten. Därefter får flickorna gå själva. Under deras vandring har de inte märkt skuggan som förföljt det. Passaryckaren var i farten och nu råder brått mod. Anna minns sitt vita spö och på så sätt lyckas att inte bli tagen av passaryckaren och fördd till Tant Gryla. Nu har de klivit in genom porten och vad ska då hända?

Mjaaauuuuuu. Hör de plötsligt och Anna blir stel som en pinne. Det här måste vara Lusse, den svarta katten. Och mycket riktigt. Framför dem stod nu den största katt de någonsin sett och Anna sväljer tre gånger. Måtte Karin nu ha stål i nerverna och kan ta fram sin kraft tänker Anna och tar ett hårdare tag om Karin hand. Karin, däremot, släpper Annas hand och går lugnt fram till den svarta katten och ropar ”Kisha”. Nu blir Anna riktigt rädd och kniper ihop ögonen. Så ropar hon till Karin att vi struntar i det här. Jag vill inte vara med längre. Vi går tillbaka till mamma! Karin! Hon får inget svar av Karin. Åh, vad det är hemska, tycker Anna. Nu är Karin borta! Och det är säkert den svarta Katten som tagit henne. Anna börjar gråta. Det svider i ögonen och snart rinner stora tårar ner för hennes kinder. Hon håller för ögonen med händerna men glesar lite lätt och kan på så vis kisa så där lagom mycket mellan fingrarna. Så tar hon ner händerna.

Förvånad ser hon nämligen Karin. Karin har inte alls försvunnit. Karin står där brevid katten och säger ännu en gång ”Kisha” och stryker den svarta Katten över pälsen. Och kan ni tänka er! Den svarta katten börjar spinna! Karin lyfter nu handen mot katten som stryker sig intill sidan på henne. Karin klappar den svarta katten en gång till och ger den en av de sparade godisbitarna som Tomas gett henne. Sedan pekar hon med hela handen åt den svarta katten och den lyder henne blint. Lika fort som den svarta katten stått

framför dem är den nu försvunnen. Första eldprovet att komma in till landet långt bortom bergen var avklarat.

Nu var du allt bra säger Anna till Karin och ger henne en stor bamsekram. ”Kisha fin” svarar Karin och då båda flickorna tar varandras händer och fortsätter stigen fram. När de gått en bra bit ser de ett liten skjul. Det ligger halvgömt mellan träden och flickorna kryper in. Det hade börjat skymma och flickorna kom påmindes om att det var viktigt att gå och sova i rätt tid för att orka. Dessutom började de vara rätt hungriga. Inne i det lilla skjulet tog Anna fram deras matsäck och flickorna åt med goda aptit. Plötsligt säger Karin ”titta det står skor i fönstret!” Anna reser sig upp och tar ner de små träskorna och i dem låg två små paket. När de öppnar dem tisslar och tasslar det bland väggarna:

”Jag är Bowl licker, skålslickaren, den sjätte, som är helt harmlös. Mitt fula huvud jag sticker fram under sängen och tar mig en slick från den mat som ställts fram till hund och katt. Och äter till jag blir mätt.”

I paketen låg varsin karamell. ”Goddis” utropade Karin och hoppade jämfota av förtjusning. Vi spar dem tills i morgon, säger Anna och stoppar ner dem i sin lilla ryggsäck. Karin tjuvar av ilska och tycker inte alls de ska sparas till i morgon. Hon vill ha sin godis och det är nu! Jamen ta den då, svarar Anna surt. Men bläng inte på mig i morgon när jag äter min!

Kapitel 18 – Kraft från mångubben – door slammer

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin har fått tränas i sin speciella kraft. Nu har de gett sig iväg och börjar så smått närma sig porten. Därefter får flickorna gå själva. Under deras vandring har de inte märkt skuggan som förföljt det. Passaryckaren var i farten och nu råder brått mod. Anna minns sitt vita spö och på så sätt lyckas att inte bli tagen av passaryckaren och förd till Tant Gryla. Strax efter de klivit in genom porten möter de Lusse den stora svarta katten. Anna blir nu rädd med Karin visar gott mod och går fram till "Kisha", som hon kallar den och det dröjer inte länge förens hon tagit komadot över katten. De hittar ett skjul att sova i och när vi nu träffar dem igen har det blivit tidig morgon.

Båda flickorna vaknar av att dörren smälls igen med hejdundrande dån. De sätter sig spikraka upp och titta på varandra. Vad var det? Det var ingen mindre än den sjunde yulesveinen som lämnade flickorna med dunder och brak. Han viskade

”jag är door slammer den sjunde, jag kommer tidigt på morgonen när folk fortfarande vill sova och smäller i dörren och inte ber han om ursäkt för det”

Ute var det fortfarande mörkt och mitt på himlen lyste månen klart. Det var länge sedan han var så där stor tänkte Anna som nu kände sig lite ensam. Hon saknade mamma för att inte tala om pappa. Tror du vi kommer att få träffa dem igen frågar hon sin syster. Pappi! Svarar karin glatt. Flickorna kommer överrens om att det är dags att sätta lite fart och äter duktigt sin frukost och klär på sig de sista kläderna. Den varma tröjan hade de haft på sig hela natten då det inte fanns någon värme i det lilla skjulet.

Väl ute ser sig flickorna omkring. Stigen delar sig och nu visste de inte åt vilket håll de skulle gå. Vi sätter oss ner och funderar tyckte Anna som nu tog upp sin godis. Karin tittade på henne med stora ögon och till slut sa Anna att hon kunde visst få halva. Om hon var snäll förstås och gav Karin en puff i sidan. Så mindes Anna visselpipan som Karin hade fått i skon häromdagen. Ta och blås i den så får vi se vad som händer. Karin gjorde som hon blivit tillsagt och blåste en lång ton. Fast det hördes ingenting. Det var som om allt stannade och det blev tyst runtomkring dem. Så hör de en mörk röst långt bort i fjärran. Mina kära barn, vad kan jag hjälpa er med? Anna tittar på Karin. Så tittar de åt vänster och höger men det är ingen där. De tittar på varandra igen. Så hörs rösten en gång till. Här, jag är här uppe, säger rösten och de båda flickorna tittar upp. De ser ingenting annat än månen. Är det månen som talar, frågar Karin. Rösten skrattar och svarar att jodå, nog är det månen som talar. Så fortsätter rösten att säga. Vad kan jag hjälpa er med mina kära flickor. Anna berättar hela historien om hur de kommit till Kung Bores land om mamma som sitter och väntar vid stugan innan porten till landet långt bortom bergen och hur de nu har tappat spåret eftersom stigen delar sig. Månen, som lyssnat noga på vad hon sagt, svarar sedan. Ta stigen åt höger. Därefter följer en lång backe. Glöm inte att ta paus och vila många gånger iden för vid backen slut är ni framme. Ta väl vara på er och lycka till.

Rösten försvann och flickorna valde stigen till höger och precis som månen sagt kom där snart en brant backe. De fick kämpa ordentligt och vila många gånger men till slut var de uppe på toppen. Karin tog Annas hand. De sa ingenting men de förstod.

Nu börjar allvaret.

Kapitel 19 – Hemma hos Gryla

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtkraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin har fått tränas i sin speciella kraft. Nu har de gett sig iväg och börjar så smått närma sig porten. Därefter får flickorna gå själva. Under deras vandring har de inte märkt skuggan som förföljt det. Passaryckaren var i farten och nu råder brått mod. Anna minns sitt vita spö och på så sätt lyckas att inte bli tagen av passaryckaren och förd till Tant Gryla. Strax efter de klivit in genom porten möter de Lusse den stora svarta katten. Anna blir nu rädd med Karin visar gott mod och går fram till "Kisha", som hon kallar den och det dröjer inte länge förrens hon tagit komadot över katten. De hittar ett skjul att sova i och de vaknar tidigt av att Yule-sveinen Doorslammer slår i dörren. De ger sig i väg igen men nu blir de villrådiga. Stigen delar sig och de vet inte åt vilket håll de ska gå. Karin blåser i sin visselpipa och de får oväntad hjälp av månen som guidar dem till rätt stig. Nu är de framme vid Tant Grylas hus.

Flickorna stod nu framför Tant Grylas hus. Det var stort, brunt och såg hade fullt med röda, gröna och svarta runda prickar. Titta säger Karin det ser ut som ett pepparkakshus! Ja minsann, såg det inte precis ut som det hus som de brukar göra tillsammans med mamma och pappa vid jul. Anna gick fram och slickade på det. Det smakade gott. Det är ett pepparkakshus!

Plötsligt hör de ett skrovlig röst. Vem är det som knaprar på mitt hus? Flickorna stelnar till. De ser Tant Gryla genom skuggorna. Hon vankar fram och tillbaka där inne i huset.

Nu gäller det att använda vår Tomtekraft säger Anna till karin. Vi ska tro på oss själva och använda vår fantasi fortsätter hon och så smyger de ut ur skuggorna. De syns fortfarande inte eftersom tröjorna de har på sig ger dem det skydd de behöver. Men hur ska de ta sig in i huset utan att Tant Gryla upptäcker dem. Och vad gör de då? Blir de också satt i fångenskap precis som prinsessan Esmeralda?

Vi sjunger en vaggvisa för henne då borde hon somna och vi kan smyga in utan att hon märker det, säger Anna till Karin! Ja, vi sjunger den som mamma alltid sjunger för oss fortsatte Karin. Det tyckte de båda var en ypperlig idé. ”när trollmor har lagt de elva små trollen och bundit fast dem i svansen. Då sjunger hon sakta för elva små trollen, de vackraste ord hon känner. Å aj aj aj buff, å aj aj aj buff, å aj aj aj aj – å aj aj aj buff. De sjunger visan om och om igen tills de hör snarkningar innefrån. Det fungerade. Tant Gryla har somnat!

Skyr Gobbler, den åttonde, var en fruktansvärd oxe, han slet av locket på skyrburken, sen vräkte han i sig så han nästan sprack och då vrålade han rakt ut"

Kapitel 20 – Befriandet – Sausage Snatcher

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin har fått tränas i sin speciella kraft. Nu har de gett sig iväg och börjar så smått närma sig porten. Därefter får flickorna gå själva. Under deras vandring har de inte märkt skuggan som förföljt det. Passaryckaren var i farten och nu råder brått mod. Anna minns sitt vita spö och på så sätt lyckas att inte bli tagen av passaryckaren och förd till Tant Gryla. Strax efter de klivit in genom porten möter de Lusse den stora svarta katten. Anna blir nu rädd med Karin visar gott mod och går fram till ”Kisha”, som hon kallar den och det dröjer inte länge förrän hon tagit komadot över katten. De hittar ett skjul att sova i och de vaknar tidigt av att Yule-sveinen Doorslammer slår i dörren. De ger sig i väg igen men nu blir de villrådiga. Stigen delar sig och de vet inte åt vilket håll de ska gå. Karin blåser i sin visselpipa och de får oväntad hjälp av månen som guidar dem till rätt stig. De har kommit fram till Tant Grylas hus – som är gjort av pepparkaka! Nu gäller det att ta fram Tomtekraften. Karin använder sin fantasi och kommer på att de ska sjunga en godnattvisa för Tant Gryla. Sagt och gjort och javisst fungerar det. Nu sover Tant Gryla en djup sömn!

De går in i stugan och längst inne i hörnet står en bur. Där sitter en vacker flicka med långt blont lockigt hår. Esmeralda, ropar flickorna och rusar fram till henne.

Esmeralda blir oehört glad över att se flickorna! Då var viskningarna sanna! Esmeralda berättar hur hon var ute och red på sin fina häst Princess men att någonting skrämde henne och stannade så kvickt att Esmeralda inte hade en chans att sitta kvar på hästryggen. Hur hon landade så illa att det gjorde ont i foten och hur hon försökte linka sig hem. Hon hade kommit en bra bit på väg då det plötsligt stod en liten ful karl framför henne och hur han råskrattande bar henne hela vägen fram till Tant Grylas hus. Sedan den dagen har hon suttit här inlåst med bara mössen som hennes vänner. Fick du aldrig gå ut och leka undrade flickorna och då börjar Esmeralda gråta. Nej, i den här buren har jag suttit dag ut och dag in. Mössen som bor under golvet har varit så snälla och gett mig lite extra mat än den havregrynsgröt jag dagligen fått av Tant Gryla. Och det är mössen som berättade för mig om sägnen och om den mamma med sina flickor som anlät till Kung Bores rike och att det skulle vara min räddning. Jag trodde först inte på dem men jag ville ändå inte sluta hoppas.

Och nu är vi här, svarar flickorna i kör. Men hur ska vi få ut dig? Sitter ett stort hänglås på grinden. Esmeralda slutar snyfta och berättar för dem vart Tant Gryla har gömt sina nycklar. Efter en liten stund har Anna fått upp grinden till buren och Esmeralda kan krypa ut. Åhhh, vad du är vacker, säger sedan Anna till Esmeralda. Karin tittar på Esmeralda och tycker precis lika dant som sin syster. Men så säger hon. Vad du är lortig. Esmeralda bada! Alla tre flickorna skrattar men de kommer överrens om att bada får hon göra när de är tillbaka. Nu är det bäst de skyndar sig tillbaka innan Tant Gryla vaknar!

De rusar ut ur huset och springer nerför backen. Ja, de fortsätter att springa ända fram till porten som står där landet bortom bergen slutar. Där tvärnitar de för att se så att inte den svarta katten Lusse står där och lurar. Och jodå, mycket riktigt så snart han upptäcker flickorna kommer han fram ur sin vrå och smyger emot dem. Kisha! Utropar Karin och när den svarta katten förstår att det är Karin börjar han spinna och går sedan tillbaka till sin vrå. De fortsätter att springa fram till det lilla skjul som mamma sitter och väntar i. Mamma, mamma, mamma ropar flickorna. Mamma kramar om dem alla tre och flickorna är så glada att få se sin mamma igen.

Den nionde var korvtjuven, fantasiful och kvick, Han gömde sig längs väggen och snodde åt sig litegrand av den korv som låg på köksbordet. Han åt den rökta korven och ja den var god.

Kapitel 21 – Återkomsten - window pepper

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin har fått tränas i sin speciella kraft. Nu har de gett sig iväg och börjar så smått närma sig porten. Därefter får flickorna gå själva. Under deras vandring har de inte märkt skuggan som förföljt det. Passaryckaren var i farten och nu råder brått mod. Anna minns sitt vita spö och på så sätt lyckas att inte bli tagen av passaryckaren och förd till Tant Gryla. Strax efter de klivit in genom porten möter de Lusse den stora svarta katten. Anna blir nu rädd med Karin visar gott mod och går fram till "Kisha", som hon kallar den och det dröjer inte länge förrän hon tagit komadot över katten. De hittar ett skjul att sova i och de vaknar tidigt av att Yule-sveinen Doorslammer slår i dörren. De ger sig i väg igen men nu blir de villrådiga. Stigen delar sig och de vet inte åt vilket håll de ska gå. Karin blåser i sin visselpipa och de får oväntad hjälp av månen som guidar dem till rätt stig. De har kommit fram till Tant Grylas hus – som är gjort av pepparkaka! Nu gäller det att ta fram Tomtekraften. Karin använder sin fantasi och kommer på att de ska sjunga en godnattvisa för Tant Gryla. Sagt och gjort och javisst fungerar det. Nu sover Tant Gryla en djup sömn! De hittar Esmeralda i en bur som står i ena hörnet och hon är förstås mycket glad över att se flickorna. De befriar henne och sedan springer de hela vägen till det skjul som mamma sitter och väntar på dem.

Mamma omfamnade dem alla tre och tog dem sedan in i det lilla skjulet. Där hade mamma lyckats få eld i spisen och med den kvarvarande matsäcken hade hon gjort den

godaste köttsoipan flickorna någonsinn hade ätit. Esmeralda som enbart fått havregrynsgröt i flera år åt som om man aldrig sett på maken till. Samtidigt berättad flickorna om deras äventyr – hur Karin klarat av den svarta katten och hur mångubben gett dem råd när de var villrådiga, om den branta backen som var så jobbig att gå i och huset där Tant Gryla bodde var av pepparkaka. Och hur de sjöng vaggvisa för Tant Gryla så hon somnade. Ja, allt det där berättade flickorna och nu gäspade de. Det tröjde inte länge förrrens de somnat i mammas famn. Och mamma var så glad att få se sina flickor igen att hon satt med dem i famnen hela natten.

När gryningen kom hörde de tisslandet från ett av fönstren:

”Den tionde var fönstertittaren, en sur en, som smög kring fönsterna och tittade in. Om något vackert fanns att titta på försökte han senare att få tag på det”

Flickorna gnuggade sina ögon och visste först inte riktigt vart de var. Så såg de Esmeralda och plötsligt mindes de alltsammans. Det var ingen dröm, sa Anna till mamma som log tillbaka. De åt frukost och började sedan traska tillbaka till gården och Kung Bores Rike. Efter en mycket lång vandring såg de så gården och den lyste lika varmt välkommande som den gjort första dagen de anlät till Kung Bores Rike.

Så fort de närmade sig sprang Tomas ut och kunde inte bärga sin iver. Han hoppade och skuttade, gjorde volter och ropade Esmeralda – Esmeralda har kommit tillbaka. Det ekade genom den hela dalen och alla både djur, nissar och Yule-sveinar samlades i en ring runt den vackra Esmeralda. Hon neg och tackade för deras uppmärksamhet samtidigt som hon log blygt och ursäktade sitt utseende. Du behöver bada, säger så plötsligt Tomtemor. Jag hörde när ni kom och badet står redan varmt därinne. Alla går in och sätter sig i storstugan och väntar förväntansfullt på att Esmeralda ska ha badat färdig.

Kapitel 22 – Prinsessan Esmeralda – Doorway sniffer

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intilliggande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin har fått tränas i sin speciella kraft. Nu har de gett sig iväg och börjar så smått närma sig porten. Därefter får flickorna gå själva. Under deras vandring har de inte märkt skuggan som förföljt det. Passaryckaren var i farten och nu råder brått mod. Anna minns sitt vita spö och på så sätt lyckas att inte bli tagen av passaryckaren och förd till Tant Gryla. Strax efter de klivit in genom porten möter de Lusse den stora svarta katten. Anna blir nu rädd med Karin visar gott mod och går fram till "Kisha", som hon kallar den och det dröjer inte länge förrrens hon tagit komadot över katten. De hittar ett skjul att sova i och de vaknar tidigt av att Yule-sveinen Doorslammer slår i dörren. De ger sig i väg igen men nu blir de villrådiga. Stigen delar sig och de vet inte åt vilket håll de ska gå. Karin blåser i sin visselpipa och de får oväntad hjälp av månen som guidar dem till rätt stig. De har kommit fram till Tant Grylas hus – som är gjort av pepparkaka! Nu gäller det att ta fram Tomtekraften. Karin använder sin fantasi och kommer på att de ska sjunga en godnattvisa för Tant Gryla. Sagt och gjort och javisst fungerar det. Nu sover Tant Gryla en djup sömn! De hittar Esmeralda i en bur som står i ena hörnet och hon är förstås mycket glad över att se flickorna. De befriar henne och sedan springer de hela vägen till det skjul som mamma sitter och väntar på dem. Återkomsten till gården och Kung Bores rike blir glädjefull och alla ville komma och se att det verkligen var sant att

prinsessan Esmeralda var tillbaka. Nu sitter de och väntar på att hon ska komma ut ur badet.

Så till slut kommer prinsessan Esmeralda ut och det går en suck av åååååå när de får se henne. Ut ur badet kommer nämligen den vackraste prinsessa du kan tänka dig. Esmeralda har midjelångt stort blont lockigt hår och den renaste hy som den vackraste liljan du kan tänka dig. På sig har hon en lång röd klänning med guld, palletter och stenar av olika färger. Anna blir stum av förundran. Å, jag vill ha sån, utropar hon sedan. Esmeralda vinkar till flickorna och de försvinner sedan in på hennes rum igen. Det fnissas och å'as en bra stund och till slut skrider inte en prinsessa ut utan tre. Esmeralda har nämligen gett flickorna var sin klänning och nu dansar de fram som balleriner. Flickor snurrar runt av förtjusning i sina ljusrosa och skimrande klänningar. De dansar runt i rummet och Karin försöker hänga med de andra två så gott det går och småspringande efter dem ropar hon "Prinsessa!" Vad flickorna är lyckliga och de tycker de är så fina! Mamma gråter en glädjens tår och slår ihop händerna. Ja, nu är ni fina!

Så sätter de sig ner framför brasan och Esmeralda börjar berätta om sin uppväxt. Och hur bra hon haft det i Kung Bores rike. När hon dansade fram på ängarna med sin häst Princess... och då minns hon. Hon har inte varit ute i ladan och berättat för Princess att hon är tillbaka. Tomas rodnar och säger att det vet hon visst det för han var ute till henne i morse och berättade nyheten. Fast hon vill nog gärna träffa dig! Raskt stiger Esmeralda, flickorna och Tomas upp och klär på sig vinterkläderna och vinterskorna. Så går de ut till ladan och Esmeralda behöver bara öppna dörren då Princess gnäggjar åt henne. Nu kan inte Esmeralda hålla sig längre utan springer in till sin vackra häst och kramar om henne. Princess nosar på henne som om hon vill vara säker på att det verkligen är sin Esmeralda.

Nu måste vi ut och rida! säger hon sedan till flickorna och de hämtar Princess träns och hjälmar. Någon sadel behövs inte utan snart sitter de alla fyra på ryggen och skrittar ut ut ladan. Som älvor svävar de fram i den mjukaste galoppen och flickorna njuter av vinden som flyger genom deras hår. Den här dagen kommer vi aldrig glömma säger de sedan efter ridturen.

Den elfte var dörrkarmsluktaren, som aldrig var förkyld trots at than hade en enormt stor och konstig näsa. Han kände lukten av nybakat bröd ända ifrån bergens kant och följde den sedan tills han fann det han sökte.

Kapitel 23 – Ruldolf görs beredd – meat hooker

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin har fått tränas i sin speciella kraft. Nu har de gett sig iväg och börjar så smått närma sig porten. Därefter får flickorna gå själva. Under deras vandring har de inte märkt skuggan som förföljt det. Passaryckaren var i farten och nu råder brått mod. Anna minns sitt vita spö och på så sätt lyckas att inte bli tagen av passaryckaren och förd till Tant Gryla. Strax efter de klivit in genom porten möter de Lusse den stora svarta katten. Anna blir nu rädd med Karin visar gott mod och går fram till ”Kisha”, som hon kallar den och det dröjer inte länge förrän hon tagit komadot över katten. De hittar ett skjul att sova i och de vaknar tidigt av att Yule-sveinen Doorslammer slår i dörren. De ger sig i väg igen men nu blir de villrådiga. Stigen delar sig och de vet inte åt vilket håll de ska gå. Karin blåser i sin visselpipa och de får oväntad hjälp av månen som guidar dem till rätt stig. De har kommit fram till Tant Grylas hus – som är gjort av pepparkaka! Nu gäller det att ta fram Tomtekraften. Karin använder sin fantasi och kommer på att de ska sjunga en godnattvisa för Tant Gryla. Sagt och gjort och javisst fungerar det. Nu sover Tant Gryla en djup sömn! De hittar Esmeralda i en bur som står i ena hörnet och hon är förstås mycket glad över att se flickorna. De befriar henne och sedan springer de hela vägen till det skjul som mamma sitter och väntar på dem. Återkomsten till gården och Kung Bores rike blir glädjefull och alla ville komma och se att det verkligen var sant att prinsessan Esmeralda var tillbaka. Och det är den vackraste prinsessan de sett och vilka vackra klänningar hon har. Esmeralda lånar de båda flickorna var sin klänning och de dansar runt i rummet av förtjusning. Så kommer de på att Esmeralda inte har berättat för sin häst att hon är tillbaka. Raskt klär de på sig vinterkläderna och sedan galloperar de fram så att snön yr omkring dem...

När flickorna, Esmeralda och Tomas har ridit en bra stund på Princess hör de hur mamma ropar på dem. De tar in hästen i ladan, tränar av henne och torkar henne med den gyllengula halmen tills hon är torr och fin. Så går de in till stugan där Tomtemor och mamma sitter och väntar. Tomtemor har dukat upp ett stort bord med den läckraste julmaten de kan tänka sig och alla äter och skålar långt fram på kvällen. Mätta och belåtna och trötta efter dagens äventyr suckar de båda flickorna att nu minsann orkar de inte röra sig en millimeter. Då hoppar Tomas upp ur stolen. Nähe, det här går inte för sig säger han med hög röst och flickorna kvicknar till. Nu ska vi gå ut till Tomteverkstan vettja! Rudolf med sina polare Klipp, Klapp och Klang ska göras iordning inför den stora färden. Göras iordning? För den stora färden? Vilken färd? Undrar de båda flickorna som nu vänder sig om till mamma och frågar vad han menar? Men kära barn, har ni alldeles glömt bort vad det är för dag i morgon? Flickorna tittar nu på varandra och sedan minns de. Julafton!! Det sprider sig en lycka i de båda flickorna och de klappar händerna av förtjusning. Så stoppar de tvärt och det glada leendet byts ut mot en gravallvarlig min. Pappa! Säger sedan flickorna i mun på varande. Tänk, de hade helt glömt bort sin pappa. Nu säger Anna. Mamma, jag vill åka hem. Jag vill åka hem till pappa. Mamma stryker sina flickor över kinden och nickar. Ja, i kväll ska vi åka hem till pappa. Skynda er nu ut till Tomtens verkstad så får ni se när Rudolf får på sig sin sele.

De rusar ut till verkstaden där alla tomtenisar febrilt sprang fram och tillbaka med inslagna paket. Alla var glada och det nynnades en melodi som flickorna kände så väl igen. Tänk, i morgon är det julafton och åååå vad det ska bli skoj utbrister Anna. Så går de längre in i verkstaden tills de kommer fram till en jättstor släde. I släden ligger en jättstor säck som är precis smockfull med julklappar. Framför släden står Rudolf med sina polare och rappar:

*Hejsan, hejsan det är jag som är renen – renen
Rudolf, Rudolf, Rudolf är hans namn – namn
Mulen lyser röd, så i mörkret kan lysa – lysa...*

Flickorna hänger med i rappandet och börjar dansa funky. Efter en stund ser de att mamma och tomtemor också kommit in till verkstaden. Strax därefter kommer Tomten Klas. Han mullrar ho ho ho, är ni resklara? Flickorna tar på sig de stickade tröjorna och hoppar sedan upp i släden tillsammans med tomten Klas och mamma. De säger adjö till Esmeralda, Tomas och Tomtemor och vinkar sedan till Tomten att nu är de klara. Tomten Klas ger kommando till Rudolf och nu bär det iväg...

”Köttkroken, den tolfte, visste en eller två, han marscherade i landet på dan före dan. Han krokade till sig lite kött när det passade honom även om det var ont om det”

Kapitel 24 – Åh Pappa! – God Jul

Mamma och flickorna Anna och Karin har kommit till kung Bores Rike och har blivit väl omhändertagna av Tomtemor och nissen Tomas. De har fått en första guidning i den intelligande ladan och fått reda på det hemska som spejarna Passaryckarna gör. Om lammen som inte får gå ut och den sagolika hästen Princess klagan och saknad över bortrövade Esmeralda. Flickorna har fått tomtekraften av Tomtefar Klas vilket de kommer att få stor nytta av längre fram. Efter besöket hos Tomtefar visar Tomas dem runt och Karin får en docka och båda flickorna får princess-saker. Flickorna har accepterat sitt uppdrag – att bege sig till landet långt bortom bergen för att försöka rädda Esmeralda från Tant Grylas klor. De har fått välsignelse från ljusets drottning och Karin har fått tränas i sin speciella kraft. Nu har de gett sig iväg och börjar så smått närma sig porten. Därefter får flickorna gå själva. Under deras vandring har de inte märkt skuggan som förföljt det. Passaryckaren var i farten och nu råder brått mod. Anna minns sitt vita spö och på så sätt lyckas att inte bli tagen av passaryckaren och förd till Tant Gryla. Strax efter de klivit in genom porten möter de Lusse den stora svarta katten. Anna blir nu rädd med Karin visar gott mod och går fram till "Kisha", som hon kallar den och det dröjer inte länge förrän hon tagit komadot över katten. De hittar ett skjul att sova i och de vaknar tidigt av att Yule-sveinen Doorslammer slår i dörren. De ger sig i väg igen men nu blir de villrådiga. Stigen delar sig och de vet inte åt vilket håll de ska gå. Karin blåser i sin visselpipa och de får oväntad hjälp av månen som guidar dem till rätt stig. De har kommit fram till Tant Grylas hus – som är gjort av pepparkaka! Nu gäller det att ta fram Tomtekraften. Karin använder sin fantasi och kommer på att de ska sjunga en godnattvisa för Tant Gryla. Sagt och gjort och javisst fungerar det. Nu sover Tant Gryla en djup sömn! De hittar Esmeralda i en bur som står i ena hörnet och hon är förstas mycket glad över att se flickorna. De befriar henne och sedan springer de hela vägen till det skjul som mamma sitter och väntar på dem. Återkomsten till gården och Kung Bores rike blir glädjefull och alla ville komma och se att det verkligen var sant att prinsessan Esmeralda var tillbaka. Och det är den vackraste prinsessan de sett och vilka vackra klänningar hon har. Esmeralda lånar de båda flickorna var sin klänning och de dansar runt i rummet av förtjusning. Så kommer de på att Esmeralda inte har berättat för sin häst att hon är tillbaka. Raskt klär de på sig vinterkläderna och sedan galloperar de

fram så att snön yr omkring dem. Hela dagen rider de omkring på Esmeraldas häst. Vid kvällning ropar mamma in dem och de äter belåtet från det stora julbordet. Flickorna vill gå och lägga sig men Tomas påpekar att det visst inte går för sig. Nu ska Rudolf göras iordning för den stora färden...

Flickorna har krypigt långt ner under slädens fäll och trycker sig tätt intill deras mamma. Med stora ögon ser de hur de svävar fram högt upp i den mörka nattens himel. Över dem ligger ett svart täcke med gnistrande stjärnor som lyser emot dem. Rätt vad det är förändras den svarta bilden till ett grönt sprakande skimmer. Ser ni Kung Bores mantel viskar mamma och pekar upp mot den gröna skenet. Vi kallar det för norrsken men egentligen är det Kung Bore som är ute och ser till att julen är vit, klar och kall på de flesta platser. Flickorna förundras av det vackra skenet och kryper allt närmare mamma. De tänker på allt de upplevt om Tomas, Tomtemor, renen Rudolf med hans polare Klipp, Klapp och Klang, om Passaryckaren, och hur de med hjälp av tomtekraften och månens hjälp kunde befria Esmeralda från den hemska Tant Gryla. Och hur Karin med sin speciella kraft kunde tala den svarta katten Lusse till tals och låta med passera genom porten till landet långt bortom bergen. Tänk vad vi har mycket att berätta för pappa... nu gäspas de båda flickorna och det tar inte lång stund förrän de sover tryggt under den varma fällen.

Anna... Karin.... det är dags att vakna. Flickorna väcks av att någon klappar dem i ryggen och strycker dem över kinden. Flickorna gnuggar sig i ögon och sätter sig sedan förvånat upp. Men. Vad är det här? Undrar Anna yrvaket. Jag är ju hemma i min egen säng. Sen ser hon pappa sitta där på sängkanten och då ställer hon till med ett rejält illtjut och slänger sig runt halsen på pappa. Å pappa vet du vad! Mer hinner hon inte säga för nu står Karin i sin säng och hoppar jämfota av förtjusning samtidigt som hon ropar pappa, pappa, pappa! Pappa lyfter upp sina flickor i famnen och viskar. God Jul på er mina söta flickor. Nu är det dags att stiga upp. Som alla de andra jularna ska vi åka ut i skogen och äta frukost. Mamma står i köket och steker äggmackor. Flickorna tittar på varandra och nu förstår de ingenting. Nyss låg de under den varma fällen i släden...

De rusar ut till mamma i köket som böjer sig ner och kramar om sina flickor och även hon säger God Jul mina små änglar. De vänder sig om och ser nu den vackra julgranen som lyser så vackert i det dunkla vardagsrummet. De tar varandra i händerna och går mot granen. Så stannar de tvärt. Titta! Vad många julklappar! Pappa skrattar och säger att Tomten var här i natt. Då fnissar flickorna, ja vi vet svarar de. Pappa skulle bara veta vilket äventyr de varit med om.

Nu avbryter mamma dem och säger att det är dags att åka. Mamma klär flickorna i alla de där kläderna som en vinterdag kräver. Flickorna pustar och stonkar. Och när de äntligen ska ge sig iväg säger Anna. Jag måste kissa. Då skrattar mamma och pappa.

Hela dagen går flickorna och myser över att vara hemma igen – eller var allting en dröm? Har de inte varit i Kung Bores rike? Och alla de träffade där – är det bara ett påhitt, en fantasi? Vad hände egentligen den där dagen då det regnade sådär mycket och det small

och blev svart. Flickorna försöker fråga mamma men de får liksom aldrig något direkt svar av henne. Istället ler hon och pussar dem båda två i pannan.

Så blir det äntligen dags för julklappsutdelningen. Flickorna får många paket och det utropas många ååååå och nämen. Och när flickorna öppnar och ser de vackra klänningarna som ser exakt lika dana ut som dem de fick låna av Esmeralda så kan de inte hålla sig längre. Då är det sant! Kvickt klär de sig i de vackra kläderna och dansar runt i rummet. Karin försöker som vanligt hinna med sin syster och småpringande ropar hon Pinsessa!!

Utanför fönstret är himlen svart och det gnistrar av stjärnor i den kalla klara luften. Snön ligger som ett tjockt vitt täcke och hela familjen ställer sig vid fönstret och ser ut. Det faller en stjärna och nu blossar ett kraftfullt norrsken upp i skyn.

Titta, Kung Bore hälsar till oss, viskar mamma och tar flickornas hand.

GOD JUL!

Den trettonde var ljustiggaren, väderleken är kall och så är han den sista. Han kommer på självaste julafton och följer efter de glada barnen.

